

Tekst van Kajsa Ollongren, Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Bijdrage aan webinar 'Vaste Grond voor Groningen', 26 juni 2020

Beste mensen,

Vorige week was ik op bezoek in Steendam en Tjuchem. Daar sprak ik onder andere met Christiaan Wiepkema en Mariska Goeree. Zij zijn twee van de drijvende krachten achter 'Dorp in eigen hand'. Dat is de naam van de versterkingsaanpak die door en voor bewoners is ontwikkeld. Dankzij dit geweldige initiatief hebben bewoners van wie het huis versterkt moet worden, nu de keuze: of ze doen mee aan hun eigen, lokale initiatief - óf ze kiezen voor het reguliere versterkingsprogramma van de NCG.

Het bijzondere van 'Dorp in eigen hand' is, dat Christiaan, Mariska en andere bewoners van Steendam en Tjuchem verder kijken dan alleen een veilig huis. Ze kijken ook naar een duurzaam, aardgasbrij huis. Of naar maatregelen om ook op hun oude dag langer in hun huis te kunnen wonen. Met de hulp van experts maken ze zelf plannen en houden ze de regie in handen. Ook is er hulp van Onno Bosman en zijn medestudenten van de Hanzehogeschool: zij maakten een programma gemaakt bewoners kunnen uitrekenen hoe ze hun huis het beste duurzamer kunnen maken.

Van dit soort bezoeken en gesprekken krijg ik heel veel energie. Want ik voelde bij hen een enorme veerkracht en motivatie. En dat hebben we nodig om samen die grote klus te klaren, die de versterkingsoperatie nu eenmaal is: 26.000 gebouwen opnemen, beoordelen en waar nodig versterken.

De teller staat nu op 15.000. Helaas heeft Corona het werk vertraagd, maar ik wil dit jaar 4.000 gebouwen opgenomen hebben en 4.000 nieuwe beoordelingen hebben gedaan.

Zodat we de vaart erin houden en mensen voelen dat er schot in zit. In Steendam en Tjuchem lukt dat, dankzij die eigen aanpak. Maar ik wil graag dat iedereen in Groningen dat merkt - en daarom doen we nog meer:

- 1) Ten eerste krijgen bewoners de regie over de versterking van hun huis. Dat proces moet transparant, voorspelbaar en navolgbaar zijn, zodat iedereen altijd weet wie wat doet en waarom. Gemeenten worden opdrachtgever van de versterking en bewoners houden de regie over het werk aan hun huis.
- 2) Ten tweede is de Nationaal Coördinator Groningen nu hét aanspreekpunt voor bewoners voor de versterking van hun huis - en niet meer de NAM.
- 3) Ten derde kunnen mensen die zich zorgen maken of hun huis wel veilig is - maar die nog niet in het versterkingsprogramma van hun gemeente zitten -

zélf een verzoek doen om een opname bij de NCG. Meer dan 500 mensen deden dat al.

4) Ten vierde proberen we de zogenaamde Praktijkaanpak uit: daarbij zijn aannemer en bewoner vanaf het begin betrokken bij het hele proces van versterking. De aannemer beoordeelt of een gebouw aan de norm voldoet en kijkt wat er nodig is. We testen dit nu bij 250 adressen. Als het werkt, gaan we opschalen en nog meer tijd winnen.

5) En ten vijfde leren we steeds meer over het effect van aardbevingen en hoe sterk een huis moet zijn. Ik verwacht daar binnenkort weer een update van. Gelukkig daalt het aantal aardbevingen en wordt dus ook het risico kleiner. Nu snap ik dat dit kan klinken als een manier om minder huizen te hoeven versterken: maar dat is nooit het doel. Het kán een gevolg zijn, maar alleen als we echt zeker weten dat het veilig is en blijft. Veiligheid én duidelijkheid, dat is mijn credo.

Een veilig huis is natuurlijk enorm belangrijk voor Mariska en Christiaan en voor heel veel andere Groningers. Maar een veilig huis is niet genoeg om prettig te wonen: daar heb je ook een fijne omgeving voor nodig, waar het goed leven is. Daaraan werken we met heel veel mensen samen in het Nationaal Programma Groningen. Met dit programma voeren we grote en kleine projecten uit die heel Groningen sterker maken: van onderwijs en banen tot de inrichting van stad en ommeland. Ook hier wil ik dat mensen echt gaan voelen dat ze zelf de toekomst van hun omgeving kunnen bepalen. Laat ik ook hiervan een paar voorbeelden noemen.

1) Als eerste noem ik Toukomst: dat is echt een prachtig traject, waar Groningers zelf plannen voor hun regio verzamelen. Er liggen al meer dan 900 ideeën en 260 mensen willen meedenken over het vervolg. Een aantal van hen heb ik vorige week gesproken. Uit deze groep wordt een Toukomstpanel van 20 inwoners samengesteld: zij gaan meebeslissen over de besteding van het geld. Uiteindelijk is er 100 miljoen euro beschikbaar, dus er kan heel veel uitgevoerd worden. En wat ik extra belangrijk vind, is de betrokkenheid van jongeren: jongerenverenigingen uit de hele provincie en studenten van de Hanzehogeschool doen mee. Juist nu wil ik de stem van jongeren horen, want het gaat - ook in Groningen - om hun toekomst!

2) Ander mooi voorbeeld is het Loket Leefbaarheid. Dat ondersteunt de gezamenlijke plannen van inwoners van 7 Groningse gemeenten. Bewoners kunnen rechtstreeks projecten indienen bij het loket, tot een bedrag van € 10.000.

3) En ondertussen werken we bijvoorbeeld ook aan de gezondheid van mensen, aan projecten rond kunst en cultuur, rond duurzame energie, innovatieve banen en duurzame landbouw. Maar ook rond de inrichting van gebieden. Zo gaat de Rijksbouwmeester helpen in de nieuwe gemeente Eemsdelta, om sa-

men een stimulerend nieuw beleid te maken voor het inrichten van de gemeente.

Er gebeurt dus ontzettend veel - en ik wil graag dat mensen dat ook merken: Dat ze merken dat de hele versterking van hun huis stabiel, snel en zorgvuldig verloopt. En dat ze zelf kunnen meebouwen aan een bloeiende toekomst van Groningen. Om dat te laten slagen, moeten we wel samen de eindstreep halen. Daar doe ik alles aan, samen met gemeenten, met de NCG, met de provincie en vooral met mensen in Groningen zelf. Daarom ben ik ook blij met jullie als kennisplatform.

Blijf ons dus voeden - dat houdt ons scherp, zodat we de goede dingen blijven doen. Ik blijf daar bovenop zitten - en blijf dus ook graag nauw in contact met jullie allemaal.

Dank jullie wel.